

פיליפינים
הירות: בחרים

ביום השלישי השבוע ידעו הזוהרים מבין 20 מיליון תושבי האיים הפיליפינים כי כדאי להם להישאר בבית. היה זה יום בחי"רות. ביום הבחירות האחרון, לפני ארבע שנים, נהרגו למעלה ממאה איש. השבוע היו כל הסיכויים כי מספר הה"רוגים יעלה על מספר מבוטל זה. כי לא זה בלבד שקם מתחרה רציני לנשיא הנוכחי, אלא שמתחרה זה אף הכריז שאם ייבחר יהיה מעשהו הראשון לאסור איותו.

אם ימשך קו זה, הרי ביום בהיר אחד יסלק העם את הגנרל איינוואר, וימליך במ"קומו מליונר. המליונר לא יאמין באילי ה"הון, ימסור את השלטון לפוליטיקאים מקצועיים. אלה יהיו, סוף סוף, מומחים לפוליטיקה, יתקנו את שגיאות החובבים.

מוות מהיר יותר. בדיחה זו של ביל מולדין, הקארקטוריסט האמריקאי הנודע, מסבירה במידה רבה את אשר קרה בשבוע האחרון בארצות-הברית. בשתי מדינות, וב"עיר הגדולה בעולם, הנחיל העם מפלה מר"צת לגנרל ולשריו המליונרים. היה זה בדיוק 11 חודש אחרי שאותו העם הכניס את אותו הגנרל לבית הכלן על גבי גלים סוערים של התלהבות המונית. מה קרה? איך הבטיח שלום בקוריאה, והוא השיג את השלום. אולם הילדים הטובים לא חזרו הביתה, לחיק אמו. הפלא הגדול,

מועמד ראמון מגסיסי
גם הוק, גם יפאנים

אחרי שארצות-הברית הורידו את דגלן מן התורן ב-1946 ונתנו עצמאות ל-7000 האיים של המדינה, הפך מנהיג לאומי, נתמנה לבסוף על-ידי הנשיא אלפידיו קוירינו לשר"הבטחון.

התמורה זה הוטל עליו לחסל את הסכנה החמורה שאיימה על ממשלתו — צבא ה"פרטיזנים הקומוניסטיים, שקרא לעצמו "הוק" באלאהאפ", או, בקיצור, "הוק". מגסיסי הצליח מאד בתפקיד זה. הוא הצליח עד כדי כך שהוא עורר את תשומת-לבם של האמריקאים.

סירחון גדול מדי. אותה שעה היו האמריקאים זקוקים ליש חזק והגון. כי הנשיא קוירינו העלה סירחון יותר מן המ"קובל אפילו באסיה המזרחית. מעטות המדינות בעולם אשר בהן כה גלוייה השחיתות לעין כמו במדינות האיים. אחיו של הנשיא הציע לא פעם שודר של חצי מליון דולאר לשר"הבטחון, בתנאי ש"י שחרר פושעים ששירים. לשיא הגיע הסירחון כשנשאל לא מכבר סקיד פקיד בפרלמנט של ארצו מדוע נתן לרמאי יהודי-אמריקאי בשם טד לויזן לפתוח אולמות-משחקים ב"יפאן. תשובת הפקיד: נשיא הפיליפינים מבטח לו לשחרר את פושעי המלחמה ה"פאניים האסורים במדינתו, אם יתן לאותו יהודי להרוויח כסף ביפאן. היהודי היה שר"תפו של הנשיא.

שחיתות הנשיא ותמיכת האמריקאים היו מספיקים להבטיח נצחון לשר"הבטחון המ"שותרר. דעת המומחים: מגסיסי יצד נצחון מכריע, אם לא ייעצר על-ידי כדור של רוצח או על-ידי בחירות מוזיפות. שני הדברים היו אפשריים בהחלט.

ארצות-הברית
מישחק הגנרל

הארי טרומן היה פוליטיקאי מקצועי. לכן לא האמין בפוליטיקאים, מסר את השלטון לגנרלים. גנרל מרשל, גנרל איינוואר וחב"ריהם תפסו מקום מכריע בממשלתו. ביום בהיר אחד סילק העם את טרומן, המליך במקומו את הגנרל איינוואר. הגנרל לא האמין בגנרלים, ומסר את השלטון ל"מליונרים. מנהלי ההון הגדול תפסו מקום מכריע בממשלתו.

הסיבה העיקרית: בהיותם חלק מטשח השלטון של ארצות-הברית היו הפיליפינים משוחררים ממכס, תוצרתם הזולה התחרתה עם התוצרת האמריקאית.

מצרים
זוהו האומללה

בצעירותה היתה זינג אל-חוקיל יפהפיה מושלמת, לפי כל כללי היופי הערבי: שמנה, לבנת-עור, בעלת עינים שחורות וע"מיקות. היא גם היתה פיקחת. בחוג משפחה קראו לה זנובה ואילו בפי חבריה האינטי"מיים היתה זוהו. לפני 20 שנה זכתה זוהו לכבוד גדול: מוסטפא אל-נחאס, ראש הממשלה שהיה אז בן 57, נשא אותה לאשה. תחילה לא הצי"טינה במיוחד, הסתפק בעריכת נשפים צנועים לחברי בעלה. אך לא זמן רב נשארה אשת איש צנועה.

אל-נחאס היה איש עני, תופעה יוצאת"דופן במרחב: מדינאי ישר וכנה. זוהו הר"אתה לו כמה מגוחך שלראש הממשלה לא יהיה לפחות ארמון אחד הגון לקבלת אור"חים. הבעל הזקן נכנע. אחר כך הבין כי לאדם שיש ארמון ואדמות, חייבת גם להיות הכנסה צדדית. נוסף למשכורת הזעומה של ראש ממשלה. כדי להקל על בעלה נטלה זוהו את כל הנהלת העסקים על עצמה.

תוך שנים אחדות היתה זינג אל-נחאס אחת הנשים העשירות והמפורסמות ביותר במצרים. כל דבר שמצא חן בעיניה, לקחה אותו מבלי להרהר אחרי חוקי האתיקה וה"מוסר החברתי.

היופי נעלם. בין היתר, מצא חן בעיניה עסקן צעיר במפלגת בעלה. פואד סראג אל-דין אף הוא נחשב לכליל היופי: גבוה, שחרחר, מוצק, בעל נקודות-חן על הלחי ושן מוזהבת. הוא הפך מאהבה המוכר של זוהו הסרת"הילדים.

אנגליות במרחב מעיקה בעייה בלתי-נעימה: אך להודיע לשליטי ערב כי בקרוב עלולות הכנסותיהם להיפגע באופן רציני?

העניין התחיל עם סילוקו של מוחמד מוס"אדק מראשות הממשלה באיראן. עתה לא נשאר, למעשה, ספק כי הנפט האיראני יורום שוב לשחקי העולם, יוריד את ה"רישה לנפט ערבי. השליטים הערביים, שהת"רגלו להכנסות גדולות והולכות מחברות ה"נפט, עלולים לא לראות את העניין בעין יפה.

אירורר השמני במדבר. בראש וראשונה ישנו עבד אל-עזיז אל-סעוד. הוא הפעיה הגדולה ביותר של חברת הנפט ה"ערבית-אמריקאית, גדולת יצרני הנפט ב"מרחב. מאז סגירת שדות הנפט האיראניים עלתה תפוקת השדות הסעודיים מחצי מיליון חבית ליום ל-826 אלף חבית. הכנסותיו של אל-סעוד מכל העסק: 200 מיליון דולר ב"שנה האחרונה.

הכסף הוצא על-ידי המלך כרצונו. כל אחד מעשרות בניו הקים לעצמו ארמון מ"פואר, מאוורר חשמלית. ריאה, הבירה ה"מדברית, הומה ממכוניות אמריקאיות מפור"ארות; בקברטים ובבתי המלון המפוארים ביותר של אירופה ואמריקה נחשבים בני המלך לבני בית.

בתנאים אלה, מצא אבן סעוד כי ההכנסות אינן מספיקות. הוא הטיל על חברת הנפט להניח מסילת ברזל מריאד עד למיפז' דרש פרסי, כמתנה לממשלתו. לאחרונה דרש מהחברה להגדיל את תשלומה עבור שימוש במסילה.

יותר מפיפטי-פיפטי. מצב דומה

נאשמת זינג אל-נחאס
גם זוהו, גם זנובה

קיים גם בקהייט. האמיר שייך סיר אחמד ג'בר אל סבאח מקבל 150 מיליון דולאר לשנה — ההכנסה הפרטית הגדולה ביותר בעולם. גם הוא עלול להפגע מקיצוץ זרם הזהב.

אנשי הנפט מקחים שהיצור באיראן יהיה נמוך בהרבה מכפי שהיה כאשר הופסק ב"1950. אולם הם יודעים כי גם זה לא יסור אותם מן הצורך להקטין את תפוקתם. ה"מדאיג אותם במיוחד הוא השליטים עלולים להתעקש ולתבוע את התשלום במלואו. אם החברות יפיקו פחות — ישלמו אחוז יותר גבוה על מה שהן מפיקות.

הסדר הפיפטי-פיפטי, שנחשב בזמנו כ"סוף פרק הוויכוחים המסחריים נראה עתה כשלב אחד בלבד בדרישות הערבים. כ"יודע?" שואלים אנשי הנפט. "אולי בעוד עשר שנים יבוא מצב שהערבים יואילו ב"רוב חסדם להעניק לנו 10% מהרווחים של הנפט שאנו נפיק בשבילם על חשבוננו."

מותו של איבן-סעוד, השבוע, הפיח תק"וה בלב אילי הנפט, המקחים כי דרישות יורשיו תהינה צנועות יותר.

ערב
רוצים עוד כסף

על מנהלי חברות הנפט האמריקאיות וה"

שנחתס לראשונה ב"ן החברה האמרי"קאית לבין איבן סעוד, לפיו שולמו למלך 50% מרווחי החברה. הסדר זה עתה קיים עם כל המדינות במרחב.